34ste jaar. — Nr 152.

Donderdag 22 December 1887.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt nº 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee " " **5** " "
Een " " **4** " "
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 22 DECEMBER.

Het vlaamsch te Luik.

De gemeenteraad van Luik heeft in zijne zitting van maandag avond, na eene langdurige beraadslaging, bij eenparigheid der 25 tegenwoordig zijnde leden, den volgenden wensch uitgebracht, door den heer Fraigneux opgesteld :

« De raad, achtende dat alle wetgevende maatregel, voor doel hebbende het overwicht te vestigen van het vlaamsch element op het waalsch element, voor het bekomen van even welk openbaar ambt, onrechtvaardig en ongrondwettelijk is ;

« Dat dergelijke maatregel de kiemen van verdeeling tusschen de belgische burgers bevat en hij den inlandsche vrede in gevaar brengt ;

« Teekent verzet aan tegen de stemming, door de Kamer van volksvertegenwoordigers uitgebracht, die de kennis der vlaamsche taal oplegt als voorwaarde van aanneming in de militaire school en voor de bevordering der officieren.

« De raad verzoekt den Senaat die schikking van het wetsontwerp, dat hem is voorgedragen, en waarbij de bevordering en de aanwerving der officieren geregeld wordt, te verwerpen. »

Hoe vindt ge dit verzoek, Vlamingen ? Om officier bij het belgisch leger te worden vraagt gemeld wetsontwerp enkel eenige kennis van het vlaamsch, slechts genoeg om zich door de vlaamsche soldaten te kunnen doen verstaan en de walen vinden dit te veel ! Wij, vlamingen, moeten goed fransch kennen om het minste openbaar ambt te kunnen bekleeden ; maar zij een beetje vlaamsch aanleeren, neen, dat willen zij niet ! Dit is onrechtvaardig, ongrondwettelijk ! Dit is hun verdrukken !

De heer Hanssens, de voorsteller in de Kamer der bepaling ten voordeele van het vlaamsch, die lid van den luikschen gemeenteraad en schepen van onderwijs is, heeft voor de stemming van bovengemeld verzoek de zitting verlaten. De luiksche dagbladen randen hem hevig aan. Men wil dat hij zijn ontslag van raadslid, van schepen, ja, van volksvertegenwoordiger geve ! Wat, hij een waal, vinden dat het goed en voordeelig zou zijn voor het algemeen belang des lands, indien de waalsche officieren van het belgisch leger met de vlaamsche soldaten wat konden spreken, 't is ongehoord ! 't is onvergeeflijk !

Op de markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld : 228 koeien, 41 kalveren, 75 schapen, 344 vette varkens, 353 baggen, 185 loopers.

BINNENLAND.

Er is melding gemaakt van de feiten ten laste der helderijke ouders van Ougrée, die hun kind van hongerdood wilden doen sterven. Wat was de drijfveer van zulk barbaarsch gedrag ? Bij het afsterven van haren vader was eene som voor het kind bestemd ; de ouders streken er de intresten van op, doch zij wilden meer hebben : gansch het erfdeel moest in hunne handen komen, en kost wat kost, de erfgename moest sterven. Daarom werd het kind, als het nog maar 4 jaar oud was, gepijnigd, gemarteld en gefoltord, opdat het langzamerhand zou verkwijnen ; de ongelukkige is er onnoozel van geworden.

Hun doel om het te dooden is mislukt, hun boos inzicht, hun plan is gekend. Daarom worden zij in de gemeente met vloek, schande en smaad overladen, zij worden door verontwaardigde burgers vervolgd en het is noodig dat de policie er tusschenkomst om grootere ongelukken te vermijden.

— Diefte ten stadhuize van Brussel. — Baudet was als bediende aangenomen aan 50 frank per maand, tijdens de omzetting der leeningen. De verdwijning der titels was sedert een paar dagen opgemerkt. Men hield de diefte stil en een onderzoek werd geopend. Baudet woont bij zijne moeder, in de Ribaucourtstraat, 65, waar zij met hare zuster een klein winkeltje houdt.

Baudet werd, zooals wij eergisteren zegden, in het *Grand Hôtel*, zaterdag avond, rond 11 ure, aangehouden, op he oogenblik dat hij in een rijtuig, in gezelschap van eene tweede danseres van den Muntschouwburg, mej. Righettini, zijn slaaphemd kwam halen. Deze juffer woont op den Noorderboulevard, 104.

Men heeft te haren huize voor ongeveer 40,000 fr. juweelen aangeslagen, haar door den vrijgevigen Baudet geschonken.

Bij een ander liefje, E. Borremans, wonende IJzerenkruisstraat, heeft men insgelijks juweelen aangeslagen, die hij haar geschonken heeft. Baudet (ezel) vond zeker zijnen naam niet wellaidend genoeg bij zijne hartsvriendinnen. Hij noemde zich beurtelings Adolphe Rolland en Fernand Debaerdemaecker.

Hij heeft volledige bekentenissen gedaan.

De kamers die hij in het *Grand Hôtel* bewoonde, waren vol met de rijkste en kostelijkste kleedingstukken. In eene commode vond men twintig nieuwe krawatten. Op het oogenblik dat men hem aanhield, bracht een kleermaker hem een balkostuum.

Onder de actien die hij verkocht, waren er die uitgelot waren, met premien van 100,000 en 25,000 frank.

Men begrijpt niet hoe dit alles heeft kunnen gebeuren, zonder dat men dit vroeger ontdekt heeft. Baudet heeft de schoonste gelegenheid der wereld gehad om de grenzen te steken. Waarschijnlijk heeft de liefde hem weerhouden !

Baudet, zijne moeder en dezes zuster en de moeder der danseres Righettini zijn aangehouden ; de eerste is beschuldigd van diefstal, de anderen van verheeling en de laatste daarbij nog van aanhitsing tot ontucht ; hare dochter is nog geen twintig jaar oud.

Mej. Borremans en Righettini zijn ingelijks aangehouden geweest, maar later losgelaten, zooals wij dinsdag gemeld hebben.

Ten einde de uitwisseling der leening rasser te doen geschieden, richtte het gemeentebestuur van Brussel eene bulpaleening in, die al de oude titels moest rangschikken. Het bestuur van die afdeeling werd den heer Hennet gegeven, die verscheidene beambten onder zijn bevel had. Onder dezen bevond zich Adolf Baudet, in België geboren, van italiaansche ouders.

In de overeenkomst had men besloten dat de oude titels doodgestempeld moesten ingezonden worden ; evenwel, de bank van Parys en der Nederlanden vergat 2000 titels met den stempel te vernietigen. Allen werden Ad. Baudet toevertrouwd, die, de gelukkige kans bemerkende, zich meester maakte van het kostelijk pak. Onmiddellijk en zonder men iets vermoeden kon, werden twee titels, een van 100,000 fr. en een ander van 25,000 fr. uitbetaald ; zoodat hij nu als rijk man kan leven.

Maar, schoone dingen duren niet lang. Dit was ook het geval met den nieuwen rijke. Zijn bestuurder vraagt over een tiental dagen aan Baudet de titels die hij hem had toevertrouwd. Hij beloofde ze hem morgen terug te bezorgen, maar 's anderendaags was hij door ziekte belet ten bureele te komen en de vogel was gaan vliegen.

Wij hebben gemeld hoe hij in handen viel.

Er wordt over Baudet nog steeds veel gesproken. Rakende zijne familie wordt nu het volgende verhaald :

« De familie Baudet, oorspronkelijk uit Haine-Saint-Paul, heeft gedurende verscheidene jaren die gemeente bewoond en hield daar eenen winkel open van kruidenierijen, marskramerijen en elleboogderen.

» De moeder van den jongen dief en verkwister is geene weduwe, zooals men gezegd heeft. Haar echtgenoot, August Baudet, was kassier der *Société anonyme des Forges, Usines et Fonderies* van Haine St. Pierre en schatbewaarder der voorzieningskas dier fabrieken.

» Hij heeft den 25 augustus 1884 de vlucht genomen met eene som van omtrent vijftien duizend frank waarvan negen duizend toehooren aan de werkhuizen en zes duizend aan de voorzorgkas der arbeiders.

» Vader Baudet werd voor dit feit, door de correctionneele rechtbank van Charleroi veroordeeld tot twee jaren gevangenisstraf, doch tot nu toe is het gerecht er nog niet in geslaagd hem in handen te krijgen.

— Henri Stanley. — Met de laatste mail uit den Congo-vrijstaat, die een paar dagen geleden te Brussel aankwam, zijn berichten van allen aard ontvangen over gezoemde landstreek. Daarin wordt gesproken over groote aankoopen van ivoor, over landontginningen op uitgebreide schaal, enz. enz. Niet een woord echter wordt er in gerept over de expeditie Stanley, waarvan de *Journal des Débats* de bemerking maakt, dat de vrees niet ongegrond is die wordt gevoeld niet enkel over het langdurig stilzwijgen van het hoofd der expeditie, maar ook over het volkomen gemis van elke inlichting raken de de beele onderneming.

— Eergisteren morgend is te Gossoncourt, op een uur afstand van Thieuen, de meid van den heer pastoor vermoord, terwijl deze laatste de zevenuurmis las.

Het slachtoffer is geboortig van Lede, bij Aalst, en ongeveer 30 jaar oud. De moordenaar moet haar eerst met een stuk hout in de keuken hebben neergeslagen en daarna met een keukenmes de keel doorgesneden hebben. Een koffer is opengebroken en de goudstukken en de stukken van vijf frank, die er in lagen, zijn verdwenen. De moordenaar was spoedig gevonden. Het is zekere Theodoor Brigé, hoevekneght ; hij heeft reeds alles bekend. Hij moest donderdag trouwen en wilde geld hebben om zijn huishouden te koopen !

— Men meldt uit Antwerpen :

Een monsterbrouwsel. — De *Moniteur de la Brasserie* deelt de volgende inlichtingen mede over een zeer aardig gedacht, welk zou opgevat zijn door de antwerpsche brouwers voor de tentoonstelling van Brussel in 1888.

« De brouwers der stad Antwerpen zijn overeengekomen om eene groote hal te bouwen en te openen, om er hunne voortbrengselen te verkoopen, een naam te geven aan het gerstenbier van Antwerpen en het overal bekend te maken.

» Ziehier wat de antwerpsche brouwers van zin zijn : 't zou inderdaad eene tijdelijke « monsterbrouwerij » zijn.

» Elke brouwer der stad zal een of meer brouwsels van gerstenbier leveren van eene vastgesteld gehalte. Op een bepaalden tijd zullen al deze brouwsels vereenigd worden in reuschtig Heidelberger vat en samen versneden worden, om er een enkel brouwsel van te maken. Dit zou het modelbier van Antwerpen zijn.

» Daarna wordt dit bier geklaard, in vaten overgegoten en in 't klein verkocht in de tentoonstelling. »

Wij hebben, zegt de *Kooophandel*, van dit ontwerp nog niets gehoord en deelen dit nieuws dan ook maar mede, zooals wij het in hoogergemeld blad aantreffen.

— Men schrijft uit Brugge :

Woensdag morgend rond 6 ure, M. de pastoor van Snellegem zich ter kerk begevende, om de mis te lezen, bevond dat er dieven ingedrongen waren door een venster voorzien van ijzeren baren, dat zij in de sacristie waren geweest, de coffrefort hadden uitgebroken, welke al de heilige vaten inhield.

M. de pastoor gelastte zijn missedienaar zich naar Varssenaere te begeven en aan den pastoor dier plaats eenen kelk te vragen. Den weg doende door een boschken bij eenen gracht, ontwaarde de jongeling hostien, die in de gestolen vaten van Snellegem moesten zijn geweest.

Hij begaf zich in eene woonst der buurt en gelastte de bewoner de heilige speciën ter plaats te bewaken, terwijl dat hij M. den pastoor van Varssenaere ging verwittigen.

Deze wachtte niet aan het verzoek van zijnen confrater van Snellegem te beantwoorden en bracht hem terzelfdertijde met den kelk de hostien op den weg gevonden.

Om hunne misdaad te vervullen, hadden de dieven eene ongehoorde stoutmoedigheid in 't werk gesteld : 't was bij middel van hout, gestolen in een bosch van den omtrek, dat zij de ijzeren staven welke de venster der sacristie bekleedden, uitgepraamd hadden, en op eenen kortewagen die zij van eene herberg ontstolen hadden, de coffrefort vervoerd hebben — wegende ongeveer 500 kilos — op eenen afstand van 500 meters ; 't is met een stuk arduin van 20 à 25 kilos, dat zij de koffer in zestoeten hebben.

En dit alles zonder dat een inwoner van Snellegem iets gehoord of verdacht heeft.

De rechterlijke overheid van Brugge heeft zich ter plaats begeven.

— Men weet dat niemand zich kandidaat heeft willen stellen te Terhagen, bij Boom, bij de gemeente-kiezing van 16 october. Een koninklijk besluit had beslist, dat eene nieuwe gemeentekiezing zou plaats hebben op zondag laatsleden, 11 dezer. Welnu, er hebben zich weer geene kandidaten laten voordragen, zoodat de gemeente Terhagen zonder bestuur is en blijft.

— Voor den krijgsraad. — Dat het wetsontwerp, waarbij van de officieren van het belgisch leger eenige kennis der vlaamsche taal wordt gevergd, in eene dringende behoefte zal voldoen, blijkt uit het volgende feit ; Maandag morgend zetelde de krijgsraad te Brugge. De advocaat Devisschere, dezer stad, had achtereenvolgens voor vijf beschuldigden te pleiten : 4 Vlamingen en 1 Waal. De 1e beschuldigde was een Vlaming.

De advocaat, zooals het een waren Vlaming past, die eerbied heeft voor het recht van zijn vlaamschen klient, begon zijne pleitrede in 't vlaamsch.

Groote opschudding onder de officieren van de rechtbank. De eerste verklaart dat hij wel vlaamsch kent, maar het letterkundig vlaamsch *(le flamand académique)* zeer slecht verstaat. Een tweede officier kent geen woord vlaamsch ; een derde zegt niet al te wel vlaamsch te kennen. Doch de advocaat hield aan de nauwkeurige toepassing der wet en pleitte in 't vlaamsch.

En de heeren van den krijgsraad, om hem te verstaan, moesten de hulp uroepen van eenen taalman, die de pleitrede van den verdediger, zinsnede voor zinsnede, in 't fransch overzette.

Zoo geschiedde het voor de verdediging van de vier vlaamsche beschuldigden.

Den vijfde, een Waal, verdedigde advocaat Devisschere in 't fransch, in de taal die de beschuldigde verstond.

Dit geval, dat wij willen bekend maken, omdat het zoo zeldzaam is, strekt tot eere aan den advocaat Devisschere. Hij heeft de volledige toepassing der wet geeischt, en daardoor eenen schoonen dienst aan de vlaamsche zaak bewezen.

— De revolvers. — Het verbrekingshof heeft zich eergisteren bezig gehouden met de kwestie van het verkoopen en het tentoonstellen van revolvers. Men weet dat de 6e correctionneele kamer van Brussel en de rechtbank van Luik verklaard hebben dat het verkoopen en het tentoonstellen van revolvers geoorloofd is.

In strijd met die zinswijze, heeft de 7e correctionneele rechtbank van Brussel dezer dagen een vonnis uitgesproken, waardoor twee handelaars der hoofdstad tot eene geldboete veroordeeld werden ; daarenboven zijn de in beslag genomen wapens verbeurd verklaard.

Het hof, op de gelijkvormige conclusies van den heer procureur-generaal Mesdach de Ter Kiele, heeft de voorziening in cassatie der procureurs des konings van Brussel en van Luik van de hand gewezen, en neemt de thesis aan der rechters van Brussel en der magistraten van Luik, door te verklaren dat de verkoop en de tentoonstelling van revolvers toegelaten is, aangezien het maken van die wapens toegelaten is

— Kinderdiefstallen. — Terwijl de policie nog steeds bezig was nasporingen te doen naar de kleine Bertha Brunner, die over eenigen tijd spoorloos uit Bazel is verdwenen, werd verleden week te Zürich een dochterke van den schoenmaker Doelker onder valsche voorwendsels opgelicht.

Het meisje stond met haar broerke voor eenen bazar, toen zij onverwachts door een twintigjarig jonkman werden aangesproken, die zich uitgaf voor een bloedverwant uit Rapperschwyl. De neef was bijzonder vriendelijk en kocht voor de argelooze kleinen aan eene naburige kraam eenige lekkernijen.

Het noodige vertrouwen aldus gewonnen zijnde, zond hij het broerke naar huis, met de boodschap, dat hij met het meisje spoedig zou achterna komen, doch in plaats daarvan, ging hij met dit leste naar den trein en reed naar Luzern.

Na angstig wachten deden de ouders van het onverklaarbaar geval aangifte bij de policie en den volgenden morgen werd de booswicht, zekere Kaufman uit Winterthur, bij den kraag gepakt, op het oogenblik dat hij uit Luzern verder wilde reizen naar Italie.

Naar men zegt, was hij van zin het onschuldige kind aan een kunstenmakerstroep te verkoopen.

De verontweerdiging der bevolking van Zurich was zoo groot, dat de policie moeite genoeg had den snoodaard voor mishandelingen te beschermen.

Wie weet of de geheimzinnige ontvoering van Bertha Brunner thans ook nog niet wordt ondekt?

— De varkenspest. — De deensche landbouw is sinds eenige weken getroffen door eene ramp, die voor dezen tak van bedrijf en voor het geheele land dreigt uit te loopen in een groot verlies. Men heeft reeds verstaan dat er hier spraak is van de ziekte onder de varkens. Over 't algemeen leggen de deensche landbouwers zich minder dan vroeger toe op graanbouw en zooveel te meer op veeteelt. Vandaar dat er tegenwoordig jaarlijks voor meer dan 20 millioen kronen aan levende varkens en varkensvleesch wordt uitgevoerd, vooral naar Duitschland. Deze bron van inkomsten dreigt aan te worden verstopt, en dat wel terwijl de landbouw reeds zoozeer wordt gedrukt, door de daling in de prijzen van hijna al zijne voortbrengselen.

De ziekte onderscheidt zich van hetgeen de Duitsche sooroe loop of varkensziekte noemen. Zij heeft veel meer overeenkomst met die, welke reeds lang in Engeland en Noord-Amerika heerscht en aldaar *swine plague* of *hog-cholera* heet. Zij tast de dieren zoowel in de maag als in de longen aan. Binnen veertien dagen of minder, soms reeds binnen vier, bezwijken zij er aan. Bovendien is de ziekte zeer besmettelijk.

Waarschijnlijk is de besmetting uit Zweden naar Deenemark overgebracht, misschien wel door hooi en stroo. De ziekte vertoonde zich het eerst op het terrein eener losplaats te Kopenhagen, waar men ook varkens laat hoopen. Vandaar is zij over het eiland Seeland en in andere deensche provincien verspreid.

De overheden hebben zoo spoedig mogelijk strenge maatregelen genomen. Eerst werden de varkens, die in de laatste weken in troepjes bij elkaar waren geweest, onder toezicht geplaatst ; vervolgens werd alle aanvoer van varkens en baggen naar de markten verboden, enz. Door deze en verdere maatregelen hoopt men de ziekte — die nu meer bepaaldelijk met den naam van varkenspest wordt bestempeld — te lokaliseeren en misschien te kunnen meester worden. De invoer van varkens uit Zweden en Noorwegen is ook al verboden.

Nederland.

Donderdag vierde de 76jarige Jan Israël Robert te Nymegem, den dag, waarop hij over 55 jaren, des morgends, op de citadel van Antwerpen, de Nederlandsche vlag, die door de fransche belegeraars was neergeschoten, wederom van deze sterkte deed wapperen, waartoe hij, onder een kogelregen der Franschen, met de vlaggenkoord in den mond, den 60 voet hoogen mast moest opklimmen en de vlaggenkoord in den top daarvan vastmaken. Voor dit heldenfeit werd hij op voordracht van generaal Chasse tot ridder der militaire Willemsorde benoemd. De grijsaard doet thans nog dienst als opzichter der bekende wandelplaats het Valkhof te Nymegem.

In de gemeente Opsterland wonen twee broeders die tweelingen zijn. Zij zijn 72 jaar oud, en gehuwd met twee vrouwen die zusters zijn. Beide echtparen hebben evenveel kinderen, evenveel jongens en meisjes. De namen der kinderen van het eene paar zijn dezelfde als die van het andere. Van ieder der beide huisgezinnen zijn evenveel kinderen overleden, die dezelfde namen droegen. Beiden hebben en nog evenveel kinderen met dezelfde namen. Zeker zeldzaam.

Politiek overzicht.

TE BERLYN EN TE WEENEN.

Te Berlyn gelooft men aan de vredelievende inzichten van Duitschland en Oostenryk en dat ten gevolge der drukking, die de kabinetten van Weenen en Berlyn op prins Ferdinand van Bulgarie uitoefenen, deze wederra afstand van zijnen troon zal doen [illegible]

Te [illegible] beschouwt men de genomen krijgsmaatregelen [illegible] aard om den toestand te verergeren, en [illegible] men thans bij de meening, [illegible] zal gestoord worden.